

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, (lieta COMP/38589 — siltuma stabilizatori) daļā, kas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, samazināt minētā lēmuma 2. panta 17. un 38. punktā prasītājam uzlikto naudas sodu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, lietā COMP/38589 — siltuma stabilizatori. Apstrīdētajā lēmumā prasītājam un citiem uzņēmumiem tika uzlikti naudas sodi par EKL 81. panta un — kopš 1994. gada 1. janvāra — par EEZ līguma 53. panta pārkāpumiem. Prasītāja, pēc Komisijas uzskata, esot bijusi vairāku vienošanos un/vai saskaņotu darbību alvas stabilizatoru jomā un ESBO/Ester jomā EEZ dalībniece, kurās tika noteiktas cenas, sadalīts tirgus, piešķirtas piegādes kvotas, sadalīti un piešķirti klienti, kā arī notika apmaiņa ar slepenu komercinformāciju, it īpaši par klientiem, ražošanu un piegādēm.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza deviņus prasības pamatus.

Prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka Komisija esot nepamatoti pieņēmusi, ka aizliegtas vienošanās attiecībā uz alvas stabilizatoriem ir pastāvējušas līdz 2000. gada 21. martam un attiecībā uz ESBO/Ester — līdz 2000. gada 26. septembrim. Šajā sakarā tā apgalvo, ka aizliegtā vienošanās esot izbeigta jau 1999. gada vidū.

Kā otro prasības pamatu prasītāja norāda, ka Komisijas tiesības uzlikt naudas sodu ir noilgušas. Tā apgalvo, ka 1999. gada vidū ir iestājies absolūtais noilguma termiņš 10 gadi. Turklāt noilguma termiņš nav ticis pārtraukts tiesvedības apvienotajās lietās T-125/03 un T-253/03 *Akzo Nobel Chemicals* un *Akros Chemicals*/Komisija laikā.

Treškārt, tiek apgalvots EKL 81. panta un tiesiskuma principa pārkāpums, jo prasītāja kā konsultāciju uzņēmums nevar tikt sodīta atbilstoši EKL 81. pantam. Par minēto prasītāja apgalvo, ka [panta] teksts neattiecas uz tās rīcību un ka katrā ziņā tāda interpretācija nodarījuma izdarīšanas laikā nebija paredzama.

Pakārtoti, ceturtajā, piektajā un sestajā prasības pamatā prasītāja norāda uz Komisijas kļūdu, nosakot naudas sodu. Konkrētāk, tiek apgalvots, ka prasītājam esot drīkstēts uzlikt tikai simbolisku naudas sodu, jo interpretācija, ka EKL 81. pants attiecas arī uz konsultāciju uzņēmumiem, nodarījuma izdarīšanas laikā neesot bijusi paredzama. Tālāk esot arī pārkāptas Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai⁽¹⁾, jo naudas sodu nedrīkstēja noteikt pēc vienotas likmes, bet gan esot bijis jāaprēķina, pamatojoties uz honorāru, ko prasītāja ir saņēmusi par sniegtajiem pakalpojumiem. Turklāt, tā kā ir izdarīts tikai viens pārkāpums, Komisija esot pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽²⁾ 23. panta 2. punkta otrajā teikumā noteikto desmit procentu robežu. Prasītāja šajā sakarā apgalvo arī, ka uzliktais naudas sods apdraudot tās eksistenci un neesot savienojams ar šīs maksimālās robežas jēgu un mērķi.

Pēdējos trīs prasības pamatos prasītāja apgalvo procesuālu kļūdu. Tiek apgalvots atbilstoša procedūras ilguma principa pārkāpums (septītais prasības pamats), nokavēta prasītājas informēšana par pret to notiekošo izmeklēšanas procedūru (astotais prasības pamats) un tas, ka apstrīdētais lēmums neesot likumīgi paziņots prasītājam (devītais prasības pamats).

⁽¹⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 26. janvārī — *Hairdreams*/ITSB — *Bartmann* (“MAGIC LIGHT”)

(Lieta T-34/10)

(2010/C 100/71)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: “*Hairdreams*” *Haarhandels GmbH* (Grāca, Austrija) (pārstāvis — *G. Kresbach, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— grozīt apstrīdēto ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 18. novembra lēmumu lietā R 656/2008-4 tādējādi, ka pilnībā tiktu apmierināta prasītājas 2008. gada 22. aprīļa apelācijas sūdzība, un piespriet atbildētājam apelācijas procesā atlīdzināt prasītājai iebildumu procesā, apelācijas procesā un šajā tiesvedībā radušos izdevumus;

— pakārtoti atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atkārtotai izskatīšanai ITSB.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "MAGIC LIGHT" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 8., 10., 21., 22., 26. un 44. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 196 597)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Rüdiger Bartmann

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiska preču zīme "MAGIC LIFE" Nr. 30 415 611 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome, novērtējot sajaukšanas iespēju ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 29. janvārī — Bank Melli Iran/Padome

(Lieta T-35/10)

(2010/C 100/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Melli Iran (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — L. Defalque, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 18. novembra Regulas (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu pielikuma B sadaļas 4. punktu;

— piespriet Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāja lūdz daļēji atcelt Padomes 2009. gada 17. novembra Regulu (EK) Nr. 1100/2009⁽¹⁾, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu⁽²⁾ un atceļ Lēmumu 2008/475/EK⁽³⁾, tiktāl, ciktāl prasītāja ir iekļauta fizisko un juridisko personu, vienību un organizāciju sarakstā, kuru ekonomiskie līdzekļi tiek iesaldēti saskaņā ar šo tiesību normu.

Prasītāja lūdz atcelt pielikuma B sadaļas 4. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju un izvirza šādus tiesību pamatus savu prasījumu pamatošanai.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā regula un lēmums tika pieņemti, pārkāpjot tās tiesības uz aizstāvību un it īpaši tās tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo tā netika saņēmusi nekādus pierādījumus vai dokumentus, kas pamatotu Padomes apgalvojumus. Papildus tam prasītāja norāda, ka papildus apgalvojumi, kas sniegti saistībā ar 2008. gada lēmumu, ir izplūduši, neskaidri un prasītājai uz tiem nav iespējams atbildēt, jo tai tika liegtas tiesības tikt uzklausi.

Prasītāja arī apgalvo, ka atbildētāja neizpildīja savu pienākumu norādīt pietiekamu pamatojumu.